

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618201760
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618201760.1

Rozhodnutie

Okresný súd Malacky, sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: J. B. s.r.o., J.: XX XXX XXX, sídlom V. XX, XXX XX A., zastúpený: Q.. Q. M., advokát, sídlom V. XX, XXX XX A., proti žalovanej: P. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, V., o zaplatenie: 242,41Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 97,30Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 157,30 Eur od 01.09.2015 do 20.10.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 127,30 Eur od 21.10.2015 do 20.11.2015, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 97,30 Eur od 21.11.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Súd žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1.) Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.06.2018 sa pôvodný žalobca M. domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 242,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnym nástupcom spoločnosti E. S. XXX XXX., sídlom S.. Poukázal pritom na výpis z obchodného registra oddiel Sa, vložka 341/B, projekt rozdelenia zlúčením spoločnosti VUB a.s. kde ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti E. ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. K veci samej uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 15.11.2013 zmluvu o pôžičke evidovanú pod číslom XXXXXXX na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 400Eur na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 16,18Eur. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z uvedenej zmluvy sumu 302,70 Eur. Žalobca mal v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka dňa 27.06.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzvať žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.08.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 26.08.2015 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Tvrdil, že celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 242,41 Eur. Žalobca si súčasne uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti. Zmluvnú pokutu vo výške 30,21 Eur si žalobca neuplatňuje. Žalovanú sumu vypočítal ako 541,15Eur (istina) + 3,96Eur (náklady na vymáhanie) - 302,70Eur (prijaté úhrady) = 242,41Eur.

2.) Súd doručil žalovanej žalobu, prílohy, poučenie o procesných právach v spotrebiteľských sporoch a výzvu na vyjadrenie k žalobe riadne dňa 05.11.2018. Žalovaná sa k žalobe podaním zo dňa 15.11.2018 písomne vyjadrila. Nesúhlasila s vydaním platobného rozkazu tak, ako jej bol doručený jeho návrh.

Potvrdila, že si od spoločnosti Triangel, s.r.o. zobrala pôžičku vo výške 400Eur. Z tejto uhradila celkom sumu 302,70Eur. Čiže dlžná suma je 92,30 Eur. Uviedla, že berie do úvahy aj zákonný úrok z omeškania a teda by mala uhradiť spolu sumu 141,25 Eur.

3.) Žalobca zastúpený zástupcom dňa 18.01.2019 doručil súdu návrh na zmenu strany sporu podľa § 80 ods. 1 C.s.p.. Uviedol, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami E.. a spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti J. ako postupníkovi. Príloha rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označená ako žiadosť o postúpenie a prevod potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na spoločnosť J. Uviedol, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne preukázal aktívnu legitimáciu v spore, pričom v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádzal bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Poukázal na ustanovenia § 80 ods. 1, 2 C.s.p.. Zástupca žalobcu uviedol, že mu postupník udelil plnú moc na zastupovanie, pričom spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. súhlasí so svojím vstupom do súdneho konania.

4.) Súd uznesením č.k. 31 Csp 96/2018 - 63 zo dňa 08.08.2019 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila : M. a na jej miesto vstúpil nový žalobca : J.. V danom prípade mal súd preukázané, že po začatí konania došlo k prevodu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na nový subjekt na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, následnej žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.06.2018 a prílohy č. 3 rámcovej zmluvy a ten, kto má vstúpiť na miesto pôvodného žalobcu so vstupom súhlasil.

5.) Žalobca právo repliky k vyjadreniu žalovanej nevyužil.

6.) Na pojednávanie vytyčené na deň 13.09.2019 sa nedostavil žalobca, zástupca žalobcu a žalovaná. Svoju neúčast' neospravedlnili, súd preto podľa § 180 CSP rozhodol o tom, že súdne pojednávanie sa bude konať v ich neprítomnosti.

7.) Súd sa oboznámil so žalobou, vyjadrením žalovanej, a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to notárskou zápisnicou č. N 3283/2017, NZ 54215/2017 zo dňa 11.12.2017, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 18.11.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.06.2015, doručenkou zo dňa 08.07.2015, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2018, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, priemernými úrokovými sadzbami a zistil tento skutkový a právny stav.

8.) Zo žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 18.11.2013 súd zistil, že ako klient je v zmluve uvedená žalovaná s uvedením rodného čísla, čísla občianskeho preukazu, adresy a s uvedením, že je zamestnaná s mesačným príjmom 680Eur. V bode V. zmluvy sú uvedené nasledujúce náležitosti zmluvy výška pôžičky 400Eur, splátka 15,72Eur, splátka s poistením 16,18%, mesačná splátka poistenia 0,46Eur, celková čiastka 565,92Eur, celkové náklady spotrebiteľa 165,92Eur, počet splátok 36, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 11/2016, sadzba poistenia 2,90%, fixná ročná úroková sadzba 26,98%, RPMN 26,98%, priemerná hodnota RPMN 46,06%.

9.) Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.06.2015 právny predchodca žalobcu spoločnosť E. vyzval žalovanú k úhrade zameškaných splátok vo výške 68,08Eur. Súčasne ju upozornil, že ak do 05.08.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2015 bude E. oprávnený úver zosplatiť. Súčasne predložil súdu doručku preukazujúcu doručenie prednej výzvy žalovanej. Pôvodný žalobca oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.08.2015 oznámil žalovanej, že jej dlh sa stal splatným v celom rozsahu a žiadal uhradiť celkový dlh vo výške 303,67Eur.

10.) Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobcu dňa 27.12.2013 sumu 16,18 Eur, dňa 21.01.2014 sumu 16,18 Eur, dňa 14.02.2014 sumu 16,18 Eur, dňa 25.03.2014 sumu 16,18 Eur, dňa 23.04.2014 sumu 16,80Eur, dňa 22.05.2014 sumu 16,80 Eur, dňa 07.07.2014 sumu 16,18 Eur, dňa 25.08.2014 sumu 16,80 Eur, dňa 22.09.2014 sumu 40 Eur, dňa 07.11.2014 sumu

20 Eur, dňa 09.12.2014 sumu 20 Eur, dňa 04.02.2015 sumu 20 Eur, dňa 05.03.2015 sumu 11,40 Eur, dňa 20.10.2015 sumu 30 Eur, dňa 20.11.2015 sumu 30 Eur. Celkovo sumu 302,70 Eur.

11.) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12.) Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13.) Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15.) Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16.) Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17.) Podľa § 53 ods. 4 písm. a.) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

18.) Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19.) Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20.) Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21.) Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

22.) Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23.) Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24.) Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

25.) Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu.

26.) Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

27.) Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28.) V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o poskytnutí pôžičky uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala v predmete svojho podnikania poskytovania spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V uzatvorenej zmluve je uvedené rodné číslo žalovaného, údaj o tom, že je zamestnaný a aj názov jeho zamestnávateľa. Zo žiadnych listinných dôkazov nevyplýva, že by bol úver poskytovaný žalovanému na iné účely ako na osobnú spotrebu. Preto žalovaná spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

29.) Po preskúmaní zmluvy o pôžičke z pohľadu či obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zák. č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd zistil, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a neurčito je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je vymedzený iba ako 11/2016. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t.j. ktorým konkrétnym dňom. Právny predchodca žalobcu teda nesplnil ani náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

30.) Napríklad Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 24 Co 225/2018 zo dňa 06.03.2019 pri posudzovaní obdobnej zmluvy o pôžičke uviedol, že konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Niet pochybností o tom, že údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť vymedzený konkrétnym dátumom. Účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch je totiž zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný už pri podpise zmluvy, v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti, teda kedy nastane konečná splatnosť úveru (dokedy bude úver splácať). Pojem termín predstavuje presné časové vymedzenie. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

31.) Ďalej sa súd zaoberal otázkou výšky ročnej úrokovej sadzby uvedenej v zmluve o poskytnutí pôžičky. Ústavný súd SR v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004/. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy / rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009/. Najvyšší súd SR v rozsudku 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

32.) Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 8 Co 152/2015 zo dňa 25.04.2016 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

33.) Je potrebné poukázať taktiež na skutočnosť, že pojem odplata zahŕňa v sebe okrem úroku aj iné zložky, napr. poplatky a iné plnenia a ako také spravidla predstavujú vyššiu hodnotu, než úroky. Inak povedané, je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby (úroky za úver) a inštitútom RPMN

(ročná percentuálna miera nákladov). Administratívny strop zákonodarca stanovil nie na úroky ale na RPMN, ktorá zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Ide o celkové náklady na úver. Žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú zložkou pre výpočet RPMN, ale nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. / vid' napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 19 Co 169/2018 zo dňa 28.03.2019/

34.) Súd pri posudzovaní dojednaných úrokov s dobrými mravmi konal a rozhodoval v súlade s princípom právnej istoty vymedzeným v čl. 2 Civilného sporového poriadku a zohľadnil vyššie uvedené ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. V danom prípade právny predchodca žalobcu v zmluve o poskytnutí pôžičky uviedol úrok vo výške 26,98%, pričom zmluva bola uzatvorená dňa 18.11.2013 so splácaním po dobu 3 rokov. Súd z informácií Národnej banky Slovenska zverejnených na ich webovom sídle zistil, že priemerný úrok v mesiaci 11/2013 pre spotrebiteľské úvery od jedného do piatich rokov bol 12,93% a pri nových obchodoch 11,27%. Právnym predchodcom žalobcu bol dojednaný úrok 26,98% a teda 100% prevyšujúci priemerné porovnateľné úroky pri spotrebiteľských úveroch. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 26,98% v danej výške považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je neplatná. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov presahujúcu viac ako 100% výšku priemerných úrokových sadzieb v obdobných spotrebiteľských vzťahoch za absolútne neplatnú (§ 39, § 41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

35.) Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), i) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dojednaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi a teda je v tejto časti zmluva neplatná, so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

36.) Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 400Eur. Žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu uhradila sumu 302,70 Eur v zmysle predloženého listinného dôkazu - prehľadu splátok. Táto skutočnosť bola taktiež v konaní nesporná. Žalobca má teda nárok vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky nárok iba na vrátenie požičanej sumy 400Eur bez úrokov a poplatkov po odpočítaní všetkých úhrad žalovanej, t.j. $400 - 302,70 = 97,30$ Eur. Súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 97,30Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

37.) Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38.) Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39.) Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu ako aj ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40.) Nakoľko žalovaná je v omeškaní s plnením priznaného peňažného dlhu, žalobca má právo na úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania za obdobie po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a to od 01.09.2015. V danom prípade z prehľadu splátok vyplýva, že do okamžitej splatnosti úveru bol rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a úhradami žalovanej vo výške 157,30 Eur, pričom následne žalovaná vykonala úhrady ešte dňa 20.10.2015 vo výške 30 Eur a dňa 20.11.2015 vo výške 30 Eur. Zákonná výška úrokov z omeškania bola v čase omeškania v súlade s § 3 nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. vo výške 5,05%. Súd preto zaviazal žalovanú podľa čiastkových úhrad po vyhlásení predčasnej splatnosti na úhradu úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 157,30 Eur od 01.09.2015 do 20.10.2015 (úhrada sumy 30 Eur), úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 127,30 Eur ($157,30 - 30$) od 21.10.2015 do 20.11.2015 (úhrada ďalšej sumy 30 Eur), úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 97,30 Eur od 21.11.2015 do zaplatenia.

41.) Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42.) Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43.) Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44.) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy 242,41 Eur, pričom bol úspešný iba v časti menšej ako polovica vo výške 97,30 Eur. Žalovaná bola v konaní úspešnejšia ako žalobca a to v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Z uvedeného dôvodu by mala právo na zaplata náhrady trov konania voči žalobcovi. Žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnila, súd preto žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).